

дохожда. *Д. 7, 15—17.* Къту порой Турци всичко изтрѣбиха. Къту стримнищи мѣчки, кръвь си пи́хха! *Гн. 183.*

Стръвъ *с. ж. и с. м.* падаль: Гнила стръвъ. *Рш. 27.* Кой отъ васъ иска да умира съ своя смръть? нѣ по соби-гѣ и по бабешкитѣ катове, или пиени подѣ плетѣтъ на механата, като нѣкой стръвъ... *Тб. 106.*

Стръвѣж *м. дл.* возбуждаю аппетитъ, дразню: Не дѣй стръвѣ дѣцата съсъ сладки работи.—Да не кустримъ и стръвимъ дѣцата съ нѣща, кои-то не бива да имъ ся дадѣтъ безъ да имъ ся направи пакостъ. *Л. Д. 1872 р. 137.*

Стръгало *с. с.* скребокъ: Пъргавый Р.—ваправи старгало съ помощта отъ само единъ остръ камыкъ за да пробіе дупкытъ, на които щеше да ватѣкми забытъ. *Р. А. 138.*

Стръготина *с. ж.* стружка; опилокъ: Динамитъ е смѣсъ отъ нитроглицеринъ съ дребенъ песакъ и желѣзни старготини. *Л. Д. 76 р. 91.*

Стръгъ *с. м., съ чл.* **Стръгѣтъ**, стругъ, скобель: А врьтено е отъ тояшкы липовы изтъргано на стрѣгъ, кому горный край е остъръ, посрѣдѣ тунтасто, а долный край е зарѣзанъ и пакъ остъръ. *Пк. 83.*

Стръжки *с. ж. мн. ч.* стружки: Ние сме длѣжни да прецѣдиме развалената вода презъ ваглища или презъ дървени стрѣжки. *З. 263.*

Стръжѣ *м. дл.* 1) строгаю, скоблю: Баща ти стрѣжи вретена А мама та ги продава За чисто брашно из село. *Д. 70, 4—6.* 2) скребу, чешу: Туку до тѣхъ виждашь теленца да са мѣчатъ да си извадятъ краката изъ гнусотиитѣ—потѣнали до коленѣ: не можешъ да различишь бѣли ли сѣ, защото до онакъ минута тѣхния гърбець не е осещалъ нито единъ пѣтъ да ги старгаты съ чесало-то! *Л. Д. 1876 р. 54.* 3) стригу: Прѣлѣтъ стрѣжаты овцѣтъ, а есенъ шилетата. *вм. стрижѣ.*

Стръменъ *вр. крутой*: Стръмни брѣгове. *Л. Д. 1876 р. 28.* А пакъ стръмны-ты мѣста Врътопчане намычиха съ медоточны лозя и овощкы. *ib. 69 р. 133.* Тоя гробъ посещавать 'секои петокъ, ако и пѣтъ отъ да не старменъ. *М. р. 79.* И като стигнахъ на върхѣтъ на единъ стръменъ хълмъ съгледахъ че ся намѣрвамъ на островъ. *Р. С. 23.* Поминае по стрѣмни друмо'и, На друмо'и си 'я оста'ие. *М. 55 р. 72.* На планина высока и стрѣвна С' гасты покрита дѣбове кытны Каменна естъ стѣна извишена Момкомъ познать е Лумы—Дѣлъ чютни! *Гн. 30.* Този челоуѣкъ, като видѣ кораба си готовъ, слѣзе отъ стръмнытъ урвы (*de ces rochers escarpés*). *Т. 396.*

Стръменъ *с. м. тоже что* було, покрывало: Пролете шле презъ гора,—Стръмено (прекровка) ѣ се закачи За вита елха зелена. Яница выка що може: „Боже, мили Божице! Нема ли нейде живъ челоуѣкъ, Стръмено да ми откачи Отъ вита елха зелена?“ Дочуль я е самъ си